

šel na vrub nemoc. pokladny. Již proto, že předpis ten má povahu pořádkové pokuty a tvoří výjimku z pravidla §§ 50 a násl. cit. zák., že podporování onemocnělého pojištěnce jde na vrub pojišťovny, jest nutna jeho striktní interpretace.

Předpis ten však podle svého znění stihá jedině opomenutí včasné přihlášky, nestanoví nikterak, že by zaměstnavatel, jenž přihlásil nižší mzdu, byl povinen hraditi pokladně rozdíl mezi dávkami placenými dle skutečné mzdy a dávkami, jež by pojištěnci příslušely podle mzdy přihlášené. (Takováto sankce byla pojata teprve do zák. č. 221/24, ve znění novely č. 184/28.)

Pro názor stížnosti, že náhrada rovnající se diferenci nemocenského mzdových tříd stihá zaměstnavatele tehdy, když svého zaměstnance přihlásil sice včas, ale s nižší mzdou, není tudíž ve znění cit. normy opory.

Tvrditi pak, že »opomenutí včasné přihlášky« se pojmově rovná »přihlášce s nesprávnými údaji o mzdě«, není zajisté možno. Zákon sám tyto dva pojmy nikde nesměšuje, ba při stanovení přestupků tohoto zák. přesně rozeznává mezi opomenutím včasné přihlášky a přihláškou s nesprávnými údaji o mzdě, jež uvádí v §§ 187 a 188 jako skutkové podstaty dvou různých přestupků.

Právní názor zde vyložený zastává i žal. úřad v nař. rozhodnutí, nemohl proto nss shledati, že by odporovalo zákonu.

Č. 8762.

Zaměstnanci veřejní: Disciplinární komise při báňském hejtmanství v Praze je příslušna v první stolici pro disciplinární věci úředníků ustanovených při ředitelství státních železáren v Podbrezové.

(Nález ze dne 25. září 1930 č. 14.867.)

V ě c: Ing. Josef L. v P. proti vrchní disciplinární komisi při ministerstvu veřejných prací o kárné propuštění.

V ý r o k: S t í ž n o s t se z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á. — — —

D ů v o d y: St-1 byl dekretem min. prací z 24. dubna 1921 přijat do služeb čsl. a jmenován komisařem báňským v IX. hodn. tř. 1. platového stupně ve stavu techn. úředníků státních dolů a hutí v poměru prozatímním a to při ředitelství státních železáren v P., kde službu nastoupil dne 25. května 1921. Výnosem téhož min. z 19. července 1922 byl jmenován definitivním báňským komisařem IX. hodn. tř. ve stavu techn. úředníků státních dolů a hutí s výhradou služ. přidělení na Slov. a s právní účinností od 25. května 1922. Nálezem disc. komise při báňském hejtmanství v Praze z 27. června 1927 uznán byl st-1 vinným přestupku §§ 21, 22, 24 a 26 služ. pragmatiky a odsouzen podle § 93 lit. e) téhož zákona k disc. trestu propuštění ze státních služeb. Odvolání zamítla vrch. disc. komise při min. prací nař. výnosem jako bezdůvodné.

O stížnosti uvážil nss takto: — — — —

Bezpodstatnou shledal nss stížnost, pokud dovozuje, že disc. komise při báňském hejtmanství v Praze nebyla příslušna, aby provedla disc. řízení se st-lem v I. stolici, ježto byla komise ta zřízena podle výnosu min. prací z 18. března 1922 jako disc. úřad pro disc. věci pragmatikálních úředníků státních dolů a hutí, státní železárny a ocelárny v P., kde měl st-l své služební místo, však mezi báňské podniky počítati nelze. Tím chce stížnost patrně říci, že měl žal. úřad odstraniti výrok disc. komise při báňském hejtmanství v Praze jako výrok nepřislušného úřadu a že porušil zákon, jestliže přezkoumáváje k odvolání st-lovu disc. nález ten rozhodl v meritu a nález potvrdil. Činí však tak neprávem.

Podle čl. I. služ. pragm. platí prvá hlava tohoto zákona pro státní úředníky zařazené do hodn. třídy. Řízení disc. zařazeno jest do V. oddílu prvé hlavy a je podle § 87 cit. zák. trestati disciplinárně úředníky, kteří porušují své stavovské a úřední povinnosti. Podle toho podléhají disc. zodpovědnosti ve smyslu služ. pragmatiky státní úředníci, zařazení do hodn. třídy a je pro disc. zodpovědnost rozhodující právní povaha jejich služ. poměru ke státní správě. Jaké povahy je úřad řesp. ústav, u něhož úředníci ti vykonávají své služ. povinnosti, je v této relaci bez právního významu a nelze podle právní povahy úřadu zodpovídati otázku disc. zodpovědnosti osob u něho ustanovených. St-l byl báňským komisařem IX. hodn. třídy ve stavu techn. úředníků státních dolů a hutí republiky Čsl. a tedy úředníkem zařazeným do hodn. třídy. Podléhal proto podle toho, co bylo právě doličeno, disc. zodpovědnosti ve smyslu služ. pragmatiky a byly povolány k provádění disc. řízení s ním ony úřady disciplinární, jimž služ. pragmatika v § 100 a násl. svěřila výkon moci disciplinární. Za tohoto stavu práva je ovšem zcela bez významu skutečnost, že nejsou státní železárny a ocelárny v P. zařízením, jež má plniti úkoly správní, nýbrž podle zák. č. 404/22 a vl. nař. č. 206/24 podnikem průmyslovým a obchodním a nemohla skutečnost ta nic měniti na příslušnosti disc. komise při báňském hejtmanství v Praze jako I. stolice disc., povolane podle § 100 lit. a) služ. pragm. k disc. stihání pragmatikálních úředníků státních dolů a hutí. Bylo proto provedeno řízení disc. se st-lem v I. stolici před úřadem osobně a věcně příslušným a mohl žal. úřad právem výrok tohoto příslušného úřadu učiniti předmětem svého instančního přezkoumání. —

— — — —

Č. 8763.

Zaměstnanci veřejní: * § 18 plat. zákona č. 103/26 nezakládá pro úředníka právního nároku na povolení přestupu do vyšší služební třídy.

(Nález ze dne 25. září 1930 č. 15.029.)